

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 20. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 116 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL).

11. december 2015

J.nr. 2015-6275

Spørgsmål nr. 116:

”Ifølge Fagbladets artikel om dødsulykker på en fiskekutter vil Arbejdstilsynet ikke svare på en række spørgsmål. Der henvises til <http://www.fagbladet3f.dk/nyheder/26848553232b495a8cc2040738600a1b-20151119-minister-vil-ikke-svare-hjerneskadede-nick-efter-doedsulykke>.

Ministeren bedes på denne baggrund besvare følgende spørgsmål:
Hvorfor indførte Arbejdstilsynet i 1988 den anvendte praksis om indstilling til henlæggelse af dødsulykker ved nære relationer? Vil Arbejdstilsynet ændre denne praksis efter kritik fra flere politiske partier? Ministeren bedes i bekræftende fald begrunde hvorfor og i benægtende fald hvorfor ikke?”

Endeligt svar:

I forhold til spørgsmålet om Arbejdstilsynets praksis for at indstille til henlæggelse af straffesager ved nærtstående relationer, har jeg anmodet Arbejdstilsynet om bidrag i sagen. Arbejdstilsynet har oplyst følgende:

”Arbejdstilsynet har en langvarig praksis for at undlade at indstille til politiet, at der rejses en straffesag mod en arbejdsgiver, der har mistet en nærtstående eller hvor denne er kommet til skade som følge af den påtalte arbejdsmiljøovertrædelse. Denne praksis har været omtalt i Arbejdstilsynets meddelelser siden 1988 og blev første gang nedskrevet i Arbejdstilsynets instruks for behandling af straffesager i 2001. Arbejdstilsynets praksis for at undlade strafforfølgning i disse sager skal ses i lyset af principperne bag retsplejelovens regler på området.”

Jeg kan henholde mig til Arbejdstilsynets oplysninger.

Ved at undlade at indstille til politiet, at der rejses straffesager i tilfælde, hvor nærtstående er involveret i ulykken, tages hensyn til, at det allerede har haft meget store personlige omkostninger for den pågældende, at man har mistet et nært familie-medlem, eller at denne er kommet alvorligt til skade. Det er min opfattelse, at en sådan praksis tager hensyn til den ulykkelige situation, som de pågældende personer står i. På den baggrund finder jeg ikke, at der er grund til at kritisere Arbejdstilsynets praksis.

Jeg vil gerne henvise til min besvarelse af spørgsmål 97 og understrege, at vi selvfølgelig skal sikre, at de efterladte eller den tilskadedkomne bliver stillet bedst muligt i forhold til en erstatningssag. Hvis Arbejdstilsynets praksis kan få betydning i erstatningssager, vil jeg være indstillet på at finde en mere hensigtsmæssig løsning.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen